

[Landbrugsministeren.]

beklage, selv om jeg ikke er sikker på, at en sådan forhandling i dette tilfælde var nødvendig efter loven; det er jeg slet ikke sikker på, men alligevel beklager jeg, at jeg ikke har forhandlet med kontaktudvalget. Det skyldes manglende tid. Jeg ved godt, at det er en dårlig undskyldning; men tillige står det for mig sådan, at det, jeg her har givet tilladelse til, er i overensstemmelse med loven, og i dette tilfælde ikke så vidtgående som en enig indstilling til mig fra kontaktudvalget på et tidligere tidspunkt. Jeg mener altså ikke, det var strengt nødvendigt at forhandle med kontaktudvalget på et tidspunkt, da jeg fandt der ikke var tid til det.

Hvad angår referatet af forhandlingerne med hovedorganisationerne — jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. H. C. Toft har det fra pressen, selv om jeg ikke ved, hvor han har det fra — er jeg nødt til at sige, at det er forkert. Jeg har aldrig på noget tidspunkt sagt til dem, der forhandlede med mig: gør I det ene, er jeg parat til at gøre det andet. Aldrig. Der er ikke én, som har deltaget i disse forhandlinger, der kan — og jeg tror heller ikke vil — hævde noget sådant. Det er ikke mig, der har draget andre muligheder end den skitse, jeg selv foreslog, ind i billedet; jeg plejer ikke at referere fra lukkede møder, men jeg har på givne foranledning lov til at sige, at det hverken er mig eller landbruget. Først da det var sket, bad jeg dem, der deltog i forhandlingerne, om at tage stilling til spørgsmålet, og det er ganske rigtigt, at jeg bad dem gøre det i løbet af 3 dage, hvad de ikke var særlig uvillige til og heller ikke protesterede skarpt imod; det mente jeg i øvrigt heller ikke de havde grund til, for efter min opfattelse kunne man udmærket på 3 dage tage stilling dertil.

Jeg sagde til dem, at det, jeg ønskede, var en reaktion på det forslag, jeg havde stillet, og da der fra anden side var kommet et andet forslag ind i billedet, ønskede jeg også en reaktion på det. Andet og mere har jeg ikke på noget tidspunkt under forhandlingerne sagt til hovedorganisationerne, hvad jeg tror det ærede medlem vil kunne få bekræftet ved henvendelse til de pågældende organisationer, og jeg mener i hvert fald ikke, der kan være tale om mishand-

ling. Det kan siges, at det var en ekspresindkaldelse, og det er aldrig så rart, men der var dog ingen, der protesterede derimod. Man kan sige, at 3 dage var for kort tid til at tage standpunkt. Det var det efter min mening ikke, og i hvert fald viste det sig, at man på de tre dage udmærket kunne tage standpunkt.

Jeg har vistnok hermed besvaret i hvert fald det væsentlige af, hvad der er fremført. Til allersidst vil jeg sige, at dette lovforslag skyldes ikke et specielt ønske hos mig om flere og mere vidtgående bemyndigelser end nødvendigt. Det eneste formål, jeg har med dette lovforslag, er at fremme eksporten af landbrugsvarer på det for erhvervet og landet bedste grundlag. Da man i dag har talt om eksportorganisationerne — og det er der jo enkelte, der har — synes jeg, jeg må gøre opmærksom på, at deres interesse må være akkurat den samme, hvad de også viser i praksis. Jeg kan ikke forstå den tankegang, at de skulle nære ønske om at gå videre end det, interessen for at fremme landbrugseksporten betinger. Jeg kan ikke se motiverne, bevæggrunden, og jeg kan ikke forstå, at noget sådant skulle kunne komme på tale. Derfor glæder det mig, at jeg på talerne her i dag kunne forstå, at man er parat til at medvirke til en saglig forhandling om dette lovforslag i udvalget. Jeg håber, denne forhandling må føre til det resultat, at vi tilsammen kan finde det grundlag, hvor vi bedst kan fremme det, som vi alle sammen, går jeg ud fra, gerne ville fremme: den bedst mulige organisering af landbrugseksporten.

Jens Chr. Christensen: Når jeg tager ordet, er det kun for at stille et par ganske enkelte spørgsmål, først til det ærede medlem hr. Carl Petersen. Det ærede medlem sagde i sit indlæg, at da de gængse handelsmetoder ikke længere slår til, må vi nu til at bevæge os ind på den lovgivning, som her er foreslået. Der var ingenting i den højtærede landbrugsministers svar, som understregede, at det, vi nu skal til at bevæge os ind på, er bedre end det, som det ærede medlem hr. Carl Petersen kaldte de gængse handelsmetoder, slet ikke. Og der er vist ingen i denne sal, der er blevet overbevist om, at vi vil blive bedre stillet